

tum punctum actum secundum divisionem constituitur: ita quoque linea duas continent superficies, cum actu superficies dissecata fuerit, & duæ superficies actu constitutæ sint, linea sancæ actu existens, actu divisionem factam commonstrarabit: sed verò cum posita sit atomos, & dimensionis expers, quo pacto medium fuerit inter superficies duas quæ ratione latitudinis dividuntur? Necesse itaque fuerit cum superficies in partes duas cadat, eam dissectionem propter lineam accidere, atque isto modo ratione inseparabilis etiam lineæ dissecabitur superficies: aut si respectu atomæ lineæ superficies non diuidi possit, sequitur etiam ut superficies duas ne coniungi quidem secundum illam possint: quod tamen cum primis lineæ naturam non obscure indicat, neque proinde divisionem sustinebit ipsa etiam cum sit atomos, quæ conditioni linearum ambo repugnant. Definitio quoque huius non quadrabit, si individua recta linea statuatur. Recta enim est, cuius medium extremitis adiunctum æquabiliter est. Præterea securum est, lineas omnes esse symmetras. Quæ enim ratio differentia assignabatur, hanc inseparabilem unam mensurare, alteram verò non posse mensurare? Cum enim impartibilis existat omnibus seu mensura, ex æquo accommodabitur, siue actu, siue potentia solum commensurabiles sint. Tertiò cum ex datis tribus lineis triangulus conflari queat, etiam ex tribus atomis triangulus componetur: in quolibet verò æquilatero, cætherus ducta in medium cadit, ac in partes duas dissecatur. Sed fieri hoc non posset, si impartibilis foret linea: intermedium enim lineam individua non admittit. Quartò, linea eiusmodi atomos addita alteri compositionem maiorem non efficiet: nam in seculibilia accumulata mollem non attollunt, nec granditatem efficiunt. Quintò, ex impartibilibus duobus continuum nullum procreatur, quoniam continua linea plura semper duobus inseparabilibus obtinet. Futurum autem esset, ut præter inseparabilem hanc, nulla etiam reliqua sum penitus linea continua existeret: quod falsum cum sit, necesse etiam fuerit, individua linea nullam statuere. Sextò, linea omnis aut finita, aut infinita est: atomos certè ut sit finita oportet: quare & fines possidebit. Finis aut nullus, quam ipsam sibi fuerit, quod absurdum est: aut fines habent, aut finis dicitur. Aliud n. finis, & id, cuius finis dicitur. Aut profectò linea dicetur esse quædā, neq. finita, neq. infinita.

A τοπει στυγιη τοις δικτομοσισιν ἀνεργαται διαιρεσις μεντει, ουτω και γραμμη μεσον δυο διαιρετων διαιρεσιν, αδιαιρετη πιν και μας τη διαιρεσιας ουσιος. οτι δε ενεργεια διαιρεσια, και θλιπτο ου διαιρεσια, και γραμμη μη ενεργεια διαιρεσις διαιρεσιν. αποτελει ουτος διαιρεσιν, και και τοτο αδιαιρετο, πιο μεσον νονθειν. η διαιρεσιων την και πλατος διαιρεσιων; αλλαγη ουτη ουτη διαιρεσιων και θετερη διαιρεσιων, συνδιαιρεσιδη και την αποτον γραμμην, πιο και διαιρεσι διαιρεσιαν, και μεσον την ου διαιρεσια διαιρεσι, ουτη πιος εφερμοσι ταυτη ο τη διαιρεσι διαιρεσι. διαιρεσι γηρ διαιρεσι, ουτη μεσον διαιρεσι τοις πιοτεσιν, τοποι αι γραμμαι C σύμμετει στονται. πιο γηρ διαιρεσι, τη πιο αρχη μετρειν, την δε μη μετρειν, το πονον εμεινο και αποτον μετρου, τη αποτον μηλαδη γραμμην; αποτος γηρ διαιρεις, πιο πιοτεσι εφερμοσι, και πιοτεσι ιστη τη αποτον μετρησιον, αι τη μηνη σύμμετει και αι διαιρη μη. αποτος διαιρει και αυται, σύμμετει εισιτη στον μηνην εισι γηρ διαιρεση και διαιρη. τη γηρ σύμμετει μηκει, και διαιρετη σύμμετεται πιο μηδε το αισπαλιν, οις εινεργαδη. Επι ει τη τετρα διαιρεσιν διαιρεσην συντεστη τετραγωνον, και ει την αποτον τη σειρη αι. ει απαντα διαιρησιδηρο, και διαιρετο διαιρη την μεσον πιπει. ισπλευρον δε πιπει το δοτο την αποτομων διαιρης γηρ αποτομοι. οπε και διαιρη την αποτομον η καθετος πιπειται, και εισι μεσον τη αποτομου γηρ ου διαιρη (ει). η γηρ αποτομη μεσοις ουχ εξει. Επι γραμμην πιοτεσιδεισι γραμμη, ου πιοτεσι μετροις την ζηλη, τη γηρ απερη συντηρησια, ου πιοτεσι μετροις τη πιοτεσι. Επι ει διαιρη απερηρη μηδεν μηνης, δια τη πλειον εχει απαντη τη συνεχεις. απαντη δε γραμμη πιοτεσι την αποτομον, πινεχει αι ει. οπε ει αποτομος. Επι πιοτεσι γραμμη η απειρος, η πιρας έχει. Ιη ρου αποτομος ει απειρος. οπε πιρας εξει, ουδεν δε αιλο τη πιρας, η αυτη η αποτομος. ει δε γη πιρας εξει, και διαιρητη εξει. τη γη πιρας άλλο, και ου πιρας. η εξει πι γραμμη ουτη απειρος, ουτη πιπερασιφη. Επι

Septimò,